

३२४

४

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 श्रीकृष्णाय नमः ॥ २ ॥
 श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ३ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ४ ॥
 श्रीसूर्याय नमः ॥ ५ ॥
 श्रीशिवाय नमः ॥ ६ ॥
 श्रीब्रह्माय नमः ॥ ७ ॥
 श्रीविष्णुभ्यो नमः ॥ ८ ॥
 श्रीदेव्यै नमः ॥ ९ ॥
 श्रीमहादेवाय नमः ॥ १० ॥
 श्रीनारायणाय नमः ॥ ११ ॥
 श्रीरामाय नमः ॥ १२ ॥
 श्रीकृष्णाय नमः ॥ १३ ॥
 श्रीअर्जुनाय नमः ॥ १४ ॥
 श्रीधर्मराजाय नमः ॥ १५ ॥
 श्रीपञ्चसखाय नमः ॥ १६ ॥
 श्रीसुभद्राय नमः ॥ १७ ॥
 श्रीसत्यभामाय नमः ॥ १८ ॥
 श्रीसुभद्रादेव्यै नमः ॥ १९ ॥
 श्रीसत्यभामादेव्यै नमः ॥ २० ॥
 श्रीकृष्णसुभद्रादेव्यो नमः ॥ २१ ॥
 श्रीकृष्णसत्यभामादेव्यो नमः ॥ २२ ॥
 श्रीकृष्णसुभद्रासत्यभामादेव्यो नमः ॥ २३ ॥
 श्रीकृष्णसुभद्रासत्यभामादेव्यो नमः ॥ २४ ॥
 श्रीकृष्णसुभद्रासत्यभामादेव्यो नमः ॥ २५ ॥
 श्रीकृष्णसुभद्रासत्यभामादेव्यो नमः ॥ २६ ॥
 श्रीकृष्णसुभद्रासत्यभामादेव्यो नमः ॥ २७ ॥
 श्रीकृष्णसुभद्रासत्यभामादेव्यो नमः ॥ २८ ॥
 श्रीकृष्णसुभद्रासत्यभामादेव्यो नमः ॥ २९ ॥
 श्रीकृष्णसुभद्रासत्यभामादेव्यो नमः ॥ ३० ॥

वासुदेव्यो नमः

(श्रीकृष्णसुभद्रादेव्यो नमः)

ॐ नमः ॥ ३० ॥

ॐ नमः श्रीमहादेव उवाच ॥ अत्र ते कथयिष्या
मिरहस्पमापि दुर्लभं ॥ सीताराममरुत्सूनुसं
वाहं मोक्षसाधनांशपुण्यरामायणैरामोराव
णंदेवकंटकं हत्वारणैरणश्लाघ्यं सपुत्रव
लवाहनं ॥ सीतया सह सुग्रीवलक्ष्मणाभ्यां
समान्वितः ॥ अयोध्यामगामद्रामो हनुमत्प्रमु

द्वैवर्तः।।३।। अभिषिक्तः परिवर्तो वासिष्ठाद्यै
महात्मभिः।। सिंहासने समासीतः कोटि सूर्य
समप्रभः।। १५।। दृष्टुं तदा हनुमंतं प्राञ्जलिं पुरतः
स्थितं कृतकार्यं निराकांक्षं चानापेक्षं महाम
तिं।। पा रामः सीतामुवाचे दंब्रूहितत्वं हनुमते
निःकल्मषोपज्ञानस्पृष्टो नौ नित्यभक्तिमा

२ नाशतथेयं जानकी प्राह तत्त्वं रामस्य निश्चितं
हनुमते प्रपन्नाय सीता लोका विमोहनी ॥ ५ ॥
सीतोवाचा रामं विद्धि परं ब्रह्म सच्चिदानंदम
द्वयोः सर्वोपाधि विनिर्मुक्तं सत्तामात्रमणोव
शय आनंदं निर्मलं शांतं निर्विकारं निरंज
नं सर्वव्यापिनमात्मानं स्वप्रकाशमकला

धारामांविद्धिमूलप्रकृतिं सर्गास्थित्यंतकारिणीं
 तस्यसान्निध्यमात्रेणसृजामीदमंतद्रिता १०
 तत्स्रानिध्यान्सपासृष्टतास्मिन्नारोप्यतेबुधैः
 श्रयोध्यानगरेजन्सरघुवंशेतिनिर्मले ११
 विश्वामित्रसहायत्वंमखसंरक्षणंततः ॥ अहे
 ल्याशायशमनंवापभंगोमहेरीतुः ॥ १२ ॥

३

त्पाणिग्रहणंपश्चाद्गार्गवस्यमदक्षयः। अथो
 ध्यानगारेवासोमयाद्यादशवार्षिकः। १३। हेड
 कारणग्रामनं विराधवधएवच। मायामरीचह
 ननं मायासीताहनिस्तथा। १४। जटायुषोमो
 छेला मः कवेधस्यतथैवचा शवर्षाः पूज
 नंपश्चात्सुग्रीवेत्यासमागमः। १५। वालि

३

नश्रवधःपश्चात्सीतान्वेषणमेववासेतुवं
धश्रवत्सीतो जलधौलंकायाश्रनिरोधने १६
रावणस्पवधोपुष्टेसपुत्रस्पदुरात्मनःविभी
षणेराज्यदानं पुंषकेनमयासह १७ अयो-
ध्यागामनेपश्चाद्राज्ये रामाभिषेचनं एवमा-
हीनिकसीणिमपैवचरितान्यपि १८ आरे

परब्रह्मणि पूर्णे च को तेरा जीवलोचने १५

४

पयंति रामोस्मिन्निर्विकारोखिलात्मनि ॥ रामो
नगच्छति नतिष्ठति नानुशोचत्यनुकांक्षतेत्यज
ति नैव करोति किंचित् ॥ ~~श्री~~ आनंदमूर्तिर
बलापरिणामहीनो मायागुणाननुगतो हित
याविभाति ॥ २० ॥ श्रीमहादेव उवाच ततोऽ
सः स्वयंप्राह हनुमंतमुपस्थितं ॥ शृणु तत्त्वं

४

प्रवक्ष्यामि ह्यात्मानात्मपरात्मनां २१ आका
शास्पयथाभेदस्त्रिविधो दृश्यते महानाजला
शये महाकाशास्तदवच्छिन्न एव हि २२ प्रतिवि
वारूप्यमपरं दृश्यते त्रिविधं नभः बुद्ध्यवच्छिन्न
चैतन्यमेकं पूर्णं तथा परं २३ आभासस्वप
रं विंशतिभूतमेवं त्रिधा विंशतिः ॥ आभासबुद्धेः क

५ तत्त्वमविच्छिन्नेविकादिणि २४। साक्षिण्यारोप
तेभ्रांत्पाजीवत्वं च तथावुधैः। आभासस्तु मेषा
बुद्धिरविद्याकार्यमुच्यते २५। अवच्छिन्नं तु तद्
ह्यविच्छेदस्तु विकल्पितः। अवच्छिन्नं तु पूर्णं न
एकत्वं प्रतिपद्यते २६। तत्त्वमस्यादिवाक्येषु
साभासस्याहमस्तथा। एकज्ञानं यदोत्पन्नं

महावाक्येनवात्मनोः। २७। तदाविद्यास्वकार्यै
श्रनश्पत्पेवनसंशयः। एतद्विज्ञायमद्भक्तोम
द्भावायोपपद्यते। २८। मद्भक्तिविमुखानां हि
शास्त्रमात्रेषुमुह्यतां। न ज्ञानं न च मोक्षं स्यात्ते
षां जन्मशतैरपि। २९। इदं हृदयं हृदयं ममात्म
नोमयैवसाक्षात्कथयंतं तवानघामद्भक्तिहीना

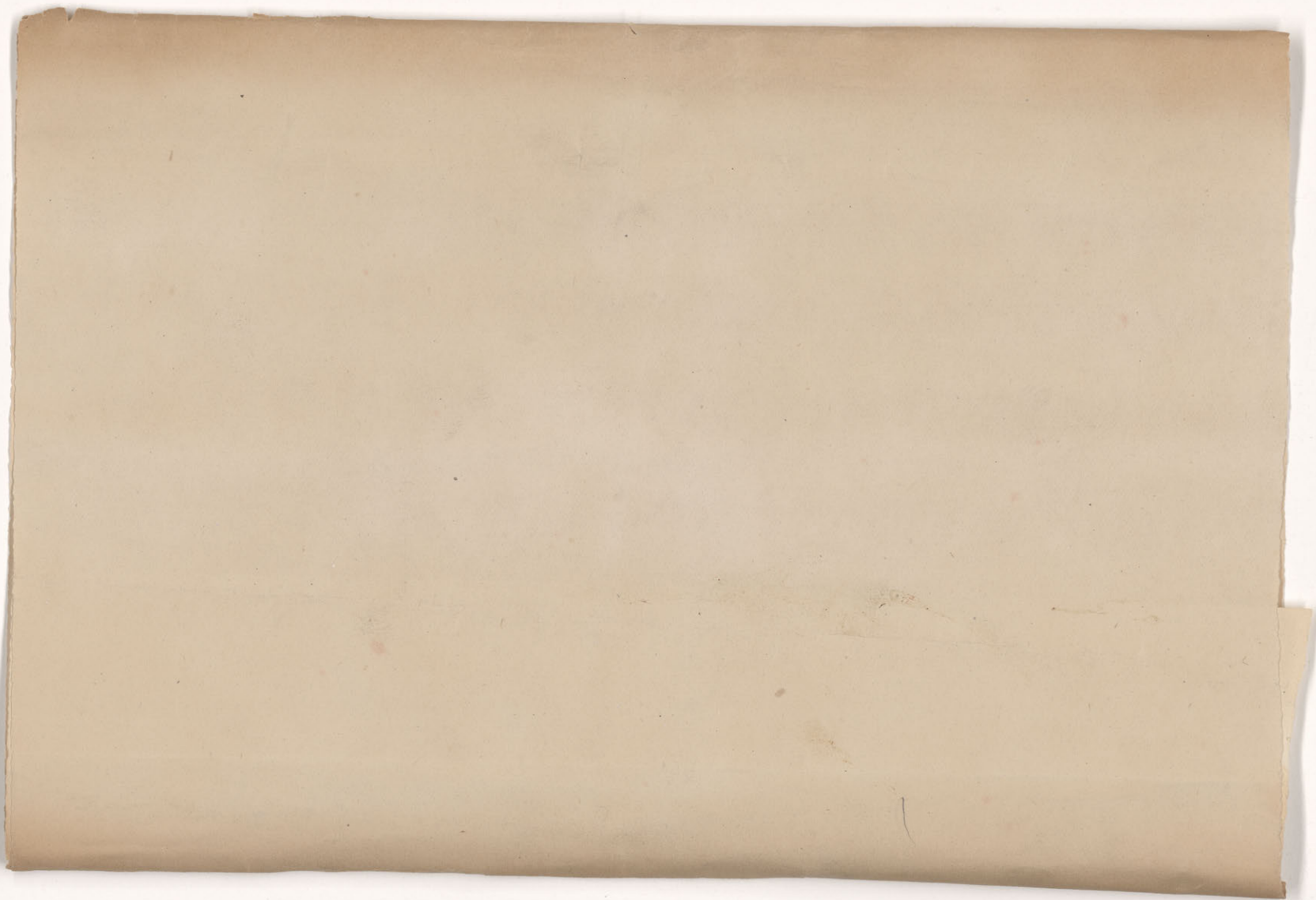
६ पशुठापनत्वयादातव्यमैर्द्रैपिराज्यतोधिकं
३० श्रीमहादेव उवाच । एतन्नेभिहितं देवि श्री
रामहृदयं मया । अतिगुह्यतमं गुह्यं यवित्रं पा
पनाशनां । ३१ साक्षाद्रामेण कथितं सर्ववेदांत
संग्रहं । यः पठेत्सततं भक्त्या समुक्तो नात्र सं
शयः । ३२ ब्रह्महत्यादिपापानिवहजन्मा ।

६

जिता न्यपिान शंपतेवनसंदेहोरामस्पवचन
यथा ॥ ३३ ॥ जातिभ्रष्टोतिपापीपरधनपरदारे
षुनित्पोद्यतोवा ॥ स्तयीब्रह्मघ्नमातापितृव
धनिरतोयोगिबंहापकारी ॥ ३४ ॥ यः संपू
ज्याभिरामसंपठतिवहृदयंरामचंद्रस्यभक्त्या
योगैर्द्रुप्लभसंपदमभिलभतेसर्वदेवैःसकृजः

७ ॐ इति श्रीब्रह्मांडपुराणे उत्तरकांडे अध्या
त्मरामायणे उमामहे श्वरसंवा
दे श्रीरामहृदयस्तोत्रं
संपूर्णं मभूया
त संवत्
१८१५
ॐ

७

30

रामहृदयस्तोत्रम् - सं १९१५

Ramhridaya stotram

Samvat 1915